

211 c 3/04

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 40222

Kl. 23 a, 5

Spółdzielnia Pracy „Wosko-Chemia“ *)

Gniewkowo, Polska

Sposób wytwarzania plastyfikatora z odpadów polanolinowych

Patent trwa od dnia 23 stycznia 1956 r.

Przedmiotem wynalazku jest sposób wytwarzania plastyfikatora z odpadów polanolinowych, które otrzymuje się przy produkcji lanoliny z tłuszczopotów. W celu wydzielenia lanoliny z tłuszczopotów zmydla się je alkoholowym roztworem ługu sodowego. Zubożone tłuszczopoty kieruje się na wirówkę typu „Laval — Nobel” (6500 obr./min.), gdzie następuje oddzielenie obojętnego tłuszczu wełnianego od odpadków polanolinowych, które zawierają do 6% alkoholu etylowego.

Według wynalazku odpady polanolinowe ogrzewa się w kadzi drewnianej do temperatury 75—78°C, a po ich rozpuszczeniu dodaje alkohol etylowy lub butylowy, w ilości potrzebnej do całkowitej estryfikacji oraz stężony kwas siarkowy w ilości do 5%. (Wodę wydzielającą się w czasie reakcji należy usu-

wać). Następnie zawartość w kadzi ogrzewa się jeszcze przez 1 godzinę, a potem przemywa gorącą wodą. Po upływie 5 godzin odciąga się górną warstwę od pozostałości i wprowadza do metalowych beczek. Otrzymany plastyfikator jest koloru brązowego. Przez działanie na roztopiony plastyfikator 30%-wym nadtlutkiem wodoru można go doprowadzić do koloru jasnożółtego.

Zastrzeżenia patentowe

1. Sposób wytwarzania plastyfikatora z odpadów polanolinowych, znamienny tym, że odpady polanolinowe estryfikuje się za pomocą alkoholu etylowego lub butylowego w obecności kwasu siarkowego.
2. Sposób według zastrz. 1, znamienny tym, że reakcję prowadzi się w temperaturze 75—78°C.

*) Właściciel patentu oświadczył, że twórcą wynalazku jest mgr Henryk Roznerski.

Spółdzielnia Pracy
„Wosko-Chemia”